

GÅ PÅ

FYLKESAVIS
FOR AKP-ML
I TELEMAR

Nr. 5-89

Holder byggverket?

Inntrykk fra DS-lederkonferansen i Oktober	s 2
Foreløpig valg rapport fra DSAU	s 4
Miljø og Solidaritet og oppbruddet (██████████)	s 9
AKP er blitt et reformistisk parti (██████████)	11
FMS-konferanse i Telemark 11. november	
Klassekampen-prosjektet høsten 89	

GÅ PÅ LØDDE

INNTRYKK FRA DS-LEDERKONFERANSEN OKTOBER -89

Dette blei en "stikk fingeren i jorda og finn ut hvor du er" - konferanse.

Det viste seg at valget har avdekket og utløst mange svakheter ved partiet: Det teoretiske grunnlaget, partimodellen, revolusjonsstrategien, synet på ungdommen. En DS-leder stilte ved åpninga av konferansen spørsmålet om det ikke nå var nødvendig å legge ned AKP og danne et nytt revolusjonært parti.

I den situasjonen vi står kan diskusjonen lett bli destruktive., Konferansen viste en nesten utrolig kollektiv vilje til å finne en vei ut av uføret. Mange DS-ledere hadde tenkt igjennom situasjonen og hadde forslag/bidrag.

En slik konferanse har ingen vedtaksrett. Det er likevel ikke vanskelig å oppsummere de viktigste konklusjonene fra konferansen:

* Vi må gå til bunns i det teoretiske og filosofiske grunnlaget vårt, begynne der og rydde unna alt som er markstukkent. Dette kan kort skisseres i fem trinn:

1) Marx sitt syn på mennesket og naturen. (Mennesket forandrer naturen for å skaffe seg levnedsmidler. Dermed forandrer mennesket også seg selv. Når mennesket på et gitt punkt i den sosiale organiseringa av arbeidet ender opp med å bli fratatt sitt eget arbeid, påvirker dette mennesket enormt, sjelelig, biologisk og sosialt. Mennesket må igjen bli herre over sitt arbeid, produsere det det trenger og ikke produsere det det ikke trenger). Dette er grunnmuren i marxismen - holder den? Uten at vi kan svare ja på dette, er det ikke noen vits i å gå videre.

2) Marx sin kritikk av den politiske økonomien. (Verdi-teorien, påvisninga av utbyttinga, profittratens fallende tendens osv.) Er dette fortsatt en tilfredstillende forklaring på hvordan kapitalismen fungerer?

3) Lenins partimodell. Er den universell for revolusjonær kamp under kapitalismen? Viss nei - hva er universelt og hva må vi utvikle? Hva er holdbart av Maos bidrag til partiteorien? Hva slags revolusjonsstrategi er holdbar i et land av Norges type?

4) Oppsummeringene av forsøka på å bygge sosialismen - sette arbeiderklassen til makta. Eller hadde ikke arbeiderklassen makta? Hva skal vi ta vare på? Hva skal vi forsvare utfra datidas situasjon. Hva skal vi forkaste som feil/unmarxistisk?

5) Hva slags samfunn mobiliserer vi til oppslutning for? Holder det å bryte ned skillet mellom åndens og håndens arbeid, eller må arbeidsdelinga reint geografisk reduseres for å unngå at en rasjonalisert produksjon driver rovdrift på naturen?

Uten en slik opprydding fra kjeller til loft kommer vi aldri på offensiven **intellektuelt**. Da klarer vi heller ikke å vinne folks hoder. Uten å komme på offensiven i filosofien, vil enhver valgfront, partimodell og ungdomsinnretting være dødfødte krumspring.

- * Valglinja framover kan ikke avklares raskt. Uenighetene er store, og de går på kryss og tvers. De er ofte uttrykk for mer grunnleggende motsigelser. Det blåser en venstrevind over landet - men hva er denne venstrevindens karakter?
- * Ungdomsarbeidet må oppprioriteres kraftig! Partiet må ta Rød Ungdom og NKS på alvor. For de fleste avdelinger vil dette bety at de må jobbe planmessig for å opprette RU-lag. Dette gjør vi ved å gi ungdom politiske tilbud. Dagens ungdom stiller spørsmål ved det meste - her gjelder det å fiske i rørt vann! Gjør vi det **ikke** - da er vi fortapt, uansett hvor riktige analyser vi måtte utvikle.
- * Vi må ta stilling til hva vi vil gjøre med EF-tilpassninga. Skal dette bli vårt viktigste **eksterne** felt framover?
- * Arbeiderinnrettinga er for dårlig. Det gjelder Klassekampen, det gjelder kvinnepolitikken og det gjelder det indre partilivet. Arbeiderklassen blir usynliggjort og undertrykt i det borgerlige samfunnet. Dersom vi ikke er bevisste på dette blir arbeiderklassen usynliggjort og undertrykt også i AKP.
- * Ideologien om å se alt som en vare på et marked slår også inn i partiet i forholdet mellom ledelsen og partimedlemmene. Har partiledelsen en god nok vare å selge? Kjøper medlemmene den, i såfall til hvilken pris? Medlemmene forventer at ledelsen kommer med løsningene på problemene. Vi sitter og godtar eller forkaster. Ledelsen definerer sin rolle som produsent av mer eller mindre salgbar politikk. Men problemene vi står oppe i kan vi bare finne en vei ut av som kollektiv.
- * Vi må rekruttere. Uansett hva vi måtte mene om partiets indre tilstand, er en ting sikkert: Uten rekruttering blir det bare værre.

Dersom noen syns dette er abisiøst og krevende, så har de helt rett. Men det er også en ny giv - teoretisk og politisk. Valgnederlaget har framtvetet en ny forståelse for vekselvirkningen mellom teoristudier og massearbeid, og det har framtvetet en ny forståelse for at bare partiet som **arbeidskollektiv** kan stake ut kursen videre. Nå kommer debatten og aktiviteten til skyte fart i partiet. En del kommer til å ramle av lasset - ingen kan binde dem fast!

VIL DU VÆRE MED SA HENG PÅ!

Til Si [redacted] &
A [redacted] [redacted]

VALGRAPPORT

Dette er en foreløpig rapport fra fylket. Avdelingene har frist til utløpet av oktober med å levere rapport til DS. Dette blir derfor en rapport basert på en avdelingsbehandling og inntrykk fra en del enkeltpersoner + diskusjoner i DSAU.

Først en kort lokal gjennomgang:

Notodden: Relativt bra valgresultat (1.6%), men likevel bare ubetydelig bedre enn RV-oppslutning ved stortingsvalget i -81. Tar vi i betraktning at Notodden er en av landets sterkeste RV-kommuner i kommunevalg, er ikke resultatet oppsiktsvekkende. Den uavhengige 1.kandidaten på FMS-liste i Telemark er en populær samorg-leder på Notodden. På Notodden er relativt mange uavhengige trukket med, men neppe noen utover de som stemmer RV i lokalvalg. Lokalt støtteopprop på 100 personer, eller 1% av stemmene. Ikke avdelingsrapport. Den som representerte RV i den lokale valggruppa er positiv til videre samarbeid. Før valget sa ledelsen for SV-laget at de var interessert i en felles front i kommunevalg, men ikke i stortingsvalget -89.

Skien: Resultat som i RV-stortingsvalg. Relativt mange med i valgarbeidet, men ingen utenom RV-sympatisører og noen få NKPere. Mange partimedlemmer var passive i innspurten fra sommerferien fram til valget. Partiavdelinga er svært kritisk til partiledelsens styring av valgdebatten, avdelinga krever uravstemning over om partiet i hovedsak skal satse på RV- eller FMS-modellen ved neste valg. Starter studsirkel ved nyttårstider.

Porsgrunn: Resultat noe over RV i stortingsvalg. Den første RV-kommunevalgkampen med reell satsing skjedde i -87 (Bjartmarliste i 1983). Alt valgarbeid blei drivi av partilaget og noen få RV-sympatisører. I RV-gruppa er de partiløse skeptiske til FMS-modellen. Den unge bystyrerepresentanten som meldte overgang fra SV til RV i kommunestyret er tilhenger av RV framfor FMS. Partilaget varierer fra positivt til videre FMS-satsing til usikkerhet og tvil. Ikke avdelingsrapport.

Bamble: Resultat noe over RV-nivå i stortingsvalget i -85. AKP/RV har hatt voksende aktivitet i Bamble i siste halvdel av 80-tallet. Stor FMS-aktivitet, hovedsaklig RVere og enkelte uavhengige/SV-sympere. Drivkreftene i avdelinga (som også var drivkreftene i FMS) er sterkt skeptiske til å satse videre på FMS-modellen. 2 medlemmer har meldt seg ut fordi de mener partiet er på vei inn i reformismen. Ikke avdelingsrapport. Parti- eller kvinnesirkel (oppfølging av Bøllekurs) startes ved nyttårstider. RV-representanten sier nei takk til å melde overgang til FMS våren -90.

Kragerø: Resultat over RV-nivå i stortingsvalg, men vi må ta i betraktning at RV for første gang stilte liste i 1987 og fikk en representant. RV-valgkamper før 1987 har vært drivi av 2-3 enkeltaktivister. RV-gruppa i Kragerø dreiv FMS-valgkampen + et par NKPere. Gruppa ønsker RV-modellen til neste valg. Parti-studiesirkel startes i høst etter DS-initiativ.

Fylket forøvrig: Som RV eller dårligere (bl.a. Rjukan, der FMS ikke dreiv valgkamp).

Felles for alle er at de mener FMS blei for ullent til å trekke til seg nye folk. Mange er redde for at de nå blir overkjørt av en "bordet-fanger-argumentasjon". Noen av de som støtter FMS-modellen gjør det fordi de ser det som avgjørende å komme inn på stortinget, andre fordi de er fornøyd med samarbeidet lokalt.

I Telemark besto FMS-lista i all hovedsak av folk som stemmer RV, i det minste i lokalvalg. Vi fikk sansynligvis aktivisert noen enkeltpersoner som ellers ville vært passive RV-støtter, eller stemt SV fordi det var stortingsvalg. Utover dette er det mitt inntrykk at FMS-arbeidet brøyt lite nytt land i Telemark. Vi kjenner eksempler på at folk som før stemte RV i stortingsvalg nå stemte SV - antallet er ukjent.

Det lykkes ikke Telemark AKP å nå ut med sjøstendig politikk/analyser i valgkampen. Mye av grunnen til dette var at FMS ikke hadde noe apparat som gikk for egen maskin - RV/AKP-apparatet var motoren. Dette la beslag på all kapasitet i distriktsledelsen, enten en formelt satt i posisjoner i FMS eller ikke.

FMS-Telemark hadde et grundig program og et eget miljøhefte. Begge deler var det stor etterspørsel etter (5-600 av hver blei spredd). Det var i hovedsak RV/AKPere som utarbeida program-materialet før den endelige fylkesprogramkonferansen til FMS.

Vi gjorde det bra i skolevalga (ca.4%). Suverent best gjorde ei uavhengig kvinne fra valglista (M. [redacted] Bj. [redacted]) det på to skoler på Notodden (10-20%). Utover dette heva B. [redacted] W. [redacted] gjennomsnittet ved å gjøre det bra (opp til 7%) på enkelte av skolevalga han deltok på. Dette skyldes etter min mening mer hans personlige stil enn politikken, han oppnådde 15-25% for RV i skolevalga før forrige valg.

Heldigvis har ikke FMS-Telemark stor gjeld etter valget.

Personlige synspunkter:

Tanken bak valgstrategien var å fange opp et oppbrudd, ved å delta i en breiere front samtidig som partiet skulle stå fram med **sin** politikk. Vi klarte å danne en brei front på papiret. Dersom vi skreller av noen få gamle DNA-høvdinger uten hør + NKP så står vi tilbake med RV i ny og mer reformistisk frakk uten sosialisme og kapitalisme-kritikk. Partiet var ikke sterkt nok til både å drive fronten og drive revolusjonær propaganda. Klassekampen var ikke til noen hjelp i å markere partiet som revolusjonært - det blei mest Jon M.

Mange har pekt på at vi blei skvisa av SV i valginnspurten, vi ramla fra 2.5% til under 1%. Noe riktig er det i dette. Men jeg trur også noe av forklaringa er at jo bedre greie folk fikk på den uklare politikken til FMS, jo flere valgte SV i steden.

Her i fylket sitter mange partimedlemmer igjen med det inntrykket at de blei umyndiggjort - de fikk ikke delta i utforminga av frontens politikk - dette måtte overlates til noen få partimedlemmer for ikke å støte vekk de uavhengige. En slik runde til med umyndiggjøring av medlemmene fører til at mange stemmer med beina.

Jeg synes nå debatten begynner å peke mot noe som ligner RV uten AKP-eiendomsrett og med individuelt medlemskap. Et parti-medlem som deltok i FMS-ledelsen sa det slik: Hadde vi brukt like mye energi på å kontakte folk i oppstarten av en RV-valgkamp som i oppstarten av denne valgkampen, da hadde vi oppnådd **minst** den samme bredden. Nå blei mange vraka fordi pisseprøva viste for mange røde prikker.

Faktum er at SV kommer til å trekke til seg nye folk nå. I særlig grad trur jeg det gjelder SU. Mange av disse finner ut at SV ikke er noe tilbud. I SU er det mange som virkelig er politisk søkende, de er interessert i våre politiske analyser av kapitalismen, dersom vi gidder/klarer å presentere politikken vår for dem.

A tenke front og bredde nå uten å ha en konkret taktikk overfor SV/SU er å leke sisten i ingenmannsland. Er FMS en egna organisasjon til å utforme en slik taktikk? Etter min mening nei. Fronten trekker i alle retninger. Og vi må slite med et NKP som har en gjennomtenkt strategi (utforma på seminar i Øst-Tyskland), men en strategi som trekker i en helt annen retning enn oss (styring av kapitalismen, ikke opprør mot den). 40-årsjubileet i Øst-Tyskland med NKP-lederen og Friheten-redaktøren på æres-tribunen og NKP-lederens opptreden i Antenne-10-programmet om Øst-Tyskland gjør ikke NKP-samarbeidet mer tiltrekkende.

A gå inn i en front av FMS-typen må vi gjøre utfra styrke, ikke svakhet. Fra partiledelsen blei det brukt som argument at et nytt RV-møkkavalg ville være en katastrofe. Det kommer an på hvilke perspektiver en har på en stortingsvalgkamp, oppnå mange stemmer/mandat eller spre politikken og analysene våre.

Mitt råd til partiet er:

Sats maksimalt på å fostre opp en ny generasjon med revolusjonær ungdom! Vi har grunnkunnskap og analyser. La de revolusjonære ungdommene få bestemme sakene og formen! En front med F [redacted] og E [redacted] som fanebærere har null ungdomsapell.

Det holder ikke å satse på å fylle tomrommet etter DNAs høyredreining - det klarer SV mye bedre. Tenk over følgende: Er vi i ferd med å ofre muligheten til å fange opp en ny generasjon med revolusjonær ungdom til fordel for å etablere oss i en smal gammel-reformistisk nisje?

FMS er en faktisk eksisterende organisasjon. Det er derfor svært viktig hvordan våre talspersoner opptrer på den kommende landskonferansen. Jeg mener hovedtaktikken der må være å få de andre i fronten i tale om deres syn på AKPs rolle i et eventuelt videre samarbeid:

Innser de at de som stemte FMS i hovedsak var de som før har stemt RV, at F [redacted] og E [redacted] er høvdinger uten hær? Er de enige i at en eventuell front må markere seg som mer radikal enn SV? Mener de at AKPere og RV-sympatisører fortsatt skal gjømmes

bort nederst på listene eller mener de at de respekterte og erfarne RV-politikere må stå på toppen av kommune- og fylkestingslistene ved neste valg? Mener de at en front må bygges demokratisk opp, med medlemskap og normal stemmerett, eller mener de topp-plansdiplomati og veto-rett fortsatt er løsningen?

Svarene på disse problemstillingene må danne utgangspunkt for våre standpunkter videre. Vi kan ikke skusle bort det vi har av parlamentarisk ry blant folk - RV-tradisjonen - til fordel for en ny runde med FMS av 89-typen.

HVORDAN FUNGERTE PARTIORGANISASJONEN FRAM MOT DANNELSEN AV VALGFRONTEN?

Det er nå på tide å tenke igjennom hvordan partiorganisasjonen vår nå fungerer - hvordan er samspillet mellom ledelse og fotfolk?

2 Påstander - deretter begrunnelse:

1) Vi har fått et åpnere parti. Det har i praksis ikke ført til at påvirkningsmulighetene nedenfra og oppover har blitt større - men det har ført til at partiledelsen har flere muligheter og kanaler til å påvirke medlemmene til å slutte opp om ledelsens tanker. Medlemmenes syn kommer ikke fram i viktige spørsmål.

2) Utviklinga av partiorganisasjonen og fostringa av en ny generasjon ledere er sterkt nedprioritert.

BEGRUNNELSE:

1) T. Ø. fikk en fristikkerrolle av partiledelsen. Det fungerte slik at han ringte de han kjente/stolte på rundt om i fylkespartiene eller byene og argumenterte for sin linje. Han ga den enkelte sin versjon av situasjonen på landsplan, gav inntrykk av å ha god oversikt, men beskrivelsen kunne ikke kontrolleres. I praksis oppretta han sitt eget kontaktnett på sida av det valgte.

Skepsis og motforestillinger fra grunnplanet blei avfeid, vi fikk hele tida høre om de bra eksemplene, men fikk ikke et reelt inntrykk av situasjonen på landsplan.

Partiet hadde ingen sjølstendig propaganda i valgkampen, kapitalisme-kritikk eller analyse av parlamentarismens rolle var fraværende. Klassekampen blei mer og mer et valgorgan for Oslo-lista. Stortingsmandat blei gjort til hovedmål framfor delmål.

Mye av tanken bak gaveabbonementskampanja var at vi gjennom KK kunne oppveie mangelen på kapitalisme-kritikk og fraværet av sosialismepropaganda i FMS. Linja var at partiet ikke skulle drukne i fronten, og at vi skulle dra oppbruddet til venstre - dette blei et papirvedtak.

Partiøkonomien blei offentliggjort i OPPRØR. Når har medlemmene fått anledning til å uttale seg om dette? Til nå har kontingenten vært hemmelig - plutselig er gjennomsnittskontingenten i hvert fylke ingen hemmelighet. Riktig eller ikke riktig? Uvesentlig. Det vesentlige er at medlemmene ikke har fått anledning til å uttale seg om offentliggjøringa av noe som i alle år har vært holdt hemmelig.

2) Vi klarer ikke å fostre en ny generasjon ledere. Det er stadig nye som tar på seg lederroller, men vi spiser med få unntak hele tida av den samme generasjonen. Tør partiet slippe til yngre folk som gjør ting på **sin** måte, eller slipper vi bare til folk som er støpt i 68-forma?

Hvorfor er vi så redde for å slippe til yngre folk i egne rekker når vi slipper til uerfarne folk på toppen av stortingsvalglistene?

Partiet utvikler politikk og studietilbud (bøllekurs, miljøstudiebok osv.). Men hvordan prioriterer vi utviklinga av partiorganisasjonen? Pekefinger og fotfølging framfor politisk mobilisering. Ingen tolmodighet til å bygge opp ting nedenfra. Hvilken plass har studiene i organisasjonslivet? Var repetisjon av Dimitrijs folkefrontteori svaret på studiebehovet i en situasjon der ungdom radikaliseres fordi de er opptatt av at mennesket har kommet i et motsetningsforhold til naturen?

Å være avdelingsleder er en traurig jobb - alt det spennende skjer gjennom andre kanaler. Hvordan utvikler vi f.eks. miljøpolitikken vår? Ved konferanser for særlig interesserte. Burde ikke både miljøskolering og studier i den grunnleggende marxismens syn på forholdet mellom mennesket og naturen være **obligatorisk** dersom vi virkelig skal komme på banen i de spørsmåla som radikaliserer ungdom i dag?

Noe av dette kan sies å være etterpåklokskap. Ikke alle feila og manglene kunne vært avverget. Men **må** er det ingen unnskyldning for ikke å ta rev i seila!

DS-leder

Dette er den foreløpige valgrapporten fra DSAU til partiledelsen. Partiledelsen blir gjort oppmerksom på at den er foreløpig og at valgdiskusjonen ikke er oppsummert i avdelingene og i distriktsstyret. Samtidig er dette ment som et bidrag til å drive debatten framover, både på oppsummeringene av den enkelte kommune og på synspunkter på veien framover.

Porsgrunn AKP arrangerer bøllekurs
helga 17-19 november på "Nevlungham
Gjesteveier". Pris kr. 500 inkl. frokost, kursavgift, over-
natting på dobbelrom. Påmeldingsfrist 1. nov
til P. H. Hf. 501 eller G. K.
Hf. 55. Kjenn du noen aktuelle?

Miljø og Solidaritet og oppbruddet

I over et halvt år nå har jeg stått med begge beina i et av de dristigste politiske eksperimenter på lenge: Fylkeslistene for Miljø og Solidaritet (heretter Miljø og Solidaritet eller M&S)

Jeg skal ikke her legge fram noe forsøk på oppsummering, men forsøke å argumentere for et noe breiere perspektiv på debatten. Noen synes å tru at diskusjonen dreier seg om for eller i mot Miljø & Solidaritet ved neste valg. Med utgangspunkt i negative erfaringer i et hektisk halvår, vil enkelte gravlegge forsøket på å organisere oppbruddet til fordel for RV.

Når vi nå skal foreta et strategisk veg-valg, må det bli for en lengre periode. Vi må slutte å vingle fra valg til valg.

Først noen påstander/konklusjoner:

1. Analysa av at vi midt oppi et oppbrudd har blitt bekrefta til fulle. Oppbruddet går klart i venstre-retning blant kvinner og ungdom. For oss som har vært i kontakt med hundrevis av mennesker i dette valget, har dette blitt mer håndfast. At vi ved denne korsveg ikke klarte å fange det opp, skyldes klare svakheter hos oss sjøl.
2. M&S blei en spurv i tranedans. Først og fremst på grunn av indre politisk og organisatorisk svakhet. Ytre forhold som sensur, og fortielse forsterka dette.
3. AKP avslørte stor handlingslammelse i forhold til faktiske mulighetene til å komme på banen. Vi vil forbli handlingslamme inntil vi får en skikkelig avklaring av **strategien for 90-åra**.
4. Miljø og solidaritet er noe av det riktigste AKP har gjort siden KK-dagsavisa. Denne valgkampen må ses på som en nødvendig gjennomkjøring i første fase.
5. Hovedtyngda av kreftene framover må rettes inn på å styrke partiet. Spesielt må det legges vekt på det **teoretiske** arbeidet.

Oppbruddet består bl.a. av unge jenter jeg møtte i hundrevis i valgkampen. Det applauderte så taket letta etter at jeg hadde lura av meg mitt budskap som ikke levna tvil om innholdet: Vi var noe **helt annet** enn de andre. Vi utfordrer premisene til hele det politiske Norge. Vi fikk i gjennom-snitt 4% mens 30-40% gikk til SV...

SV er et tvers igjennom reformistisk og parlamentarisk parti, og **klarer ikke å holde på de utålmodige og opprørske**. Dersom ikke vi utvikler et organisatorisk alternativ til denne ungdommen, **vil det vokse fram andre alternativer**. RV vil ikke klare det.

Vi har lenge hatt problemer med å organisere og aktivisere progressive utenfor partiet. Dette har ført til at de revolusjonære ligner mer og mer på "NKP". Mitt syn er at vi nå må velge å utvikle en alternativbevegelse under navnet Miljø og Solidaritet. Denne bevegelsen må ikke bli noe parti. Ei heller en allianse med gubber i og utenfor revisjonistpartiet. I løpet av det siste året har jeg jobba politisk sammen med representanter for nettopp **oppbruddet**. Det ville ikke skjedd gjennom det "etablerte" RV. Noen klager over at RV ville gjort alt så mye bedre. Det er sikkert riktig, men hvordan skal vi evne å utvikle folk om de ikke få prøve seg? Flere av de uavhengige på lista har for første gang i sitt liv utfordra makta **politisk og ideologisk**. De har erfart borgerskapets demokratiske sinnelag gjennom NRK...osv

Dette er begynnelsen på noe. Og vi må diskutere **hvordan** vi vil forsøke å utvikle det videre.

Så til AKP. Dersom vi nå konsentrerer hovedoppmerksomheten om fronten, gjør vi en strategisk bommert. Viss vi skal utvikle de opprørske ungdommene trenger vi en bevegelse for å organisere dem, og vi trenger et revolusjonært parti med innsikt og strategi for ei alternativ framtid. Altså begge deler. AKP må gå i motsatt retning av de andre partiene. Gjennom teoretisk arbeid skal vi skape innsikt og kunnskap. Vi må være alternativet for de som hungrer etter svar på grunnleggende spørsmål. Uttbygging, imperialismen. Hvorfor økologisk krise. Hvordan komme "ut av det brennende huset" osv. AKP må bli et "ideologisk kraftsentrum" i opprørsbevegelsen som er i emning. Derfor må teoretiske studier få en **sentral plass i partiet**.

RV er en vellykka bastard. Men RV er hverken fugl eller fisk. RV greier **hverken å organisere opprørske eller å være noe revolusjonært alternativ**.

Jeg ønsker meg et AKP med en selvstendig og revolusjonær profil, og jeg ønsker med en brei alternativbevegelse som stiller til valg. AKP-erne vil bare være **en del av denne bevegelsen**. Det har vist seg at mange AKP-ere trenger å lære litt om hvordan jobbe blant folk. Vi er faktisk ikke noe "utvalgte" som står over arbeiderklassen. Partiet er og skal være **en del av klassen** som spiller rolla som en "akselerator" for de kreftene som finns.

Dersom AKP-erne jobber utifra prinsippet om "fra massene til massene" og ikke som nå "fra AKP til massene", vil partiet få en sentral plass i framtidens opprørsbevegelse.

Dersom partiet nå går tilbake til å være en **blanding** av et revolusjonært parti og reformistisk valgforbund, trur jeg vi ender som neste århundres NKP.

Jeg oppfordrer partikameratene innstendig til å tenke igjennom **sammenhengen** mellom å organisere progressive i en rød-grønn alternativbevegelse, og de teoretiske studiene i partiet.

B [redacted] B [redacted]

-10-

AKP er blitt et reformistisk parti

For tjueto år siden gikk jeg inn i en bevegelse som satte som klar målsetning å utvikle et revolusjonært arbeiderparti i dette landet. Det ble oppsummert at det i Norge hadde vært tre tidligere mislykkede forsøk på å utvikle revolusjonære partier: Disse tre var Thranebevegelsen samt DNA og NKP i sine revolusjonære perioder. Alle disse tre måtte oppgi sin målsetning, dels ved at de ble knust av borgerskapets rå makt, dels ved at de ble overtatt innenfra av reformistiske/revisjonistiske strømninger. Jeg tror vi kan oppsummere at også det fjerde forsøket er gått til grunne.

I "Opprør" nr.3 i år peker Bamble AKP på en rekke kjernesporsmål når det gjelder AKPs utvikling:

Medlemmene i AKP mangler svar på det mest grunnleggende spørsmålet for en kommunist: Hva er AKPs historiske rolle? I følge Lenin er marxismens levende sjel en konkret analyse av den konkrete situasjonen. Når partiet står uten svar i viktige spørsmål som kontrarevolusjonen i Sovjet, vurderinga av Stalin, kulturrevolusjonen i Kina, Kina under Deng - så viser det etter vår mening at vi mangler en **revolusjonsteori** som er oppdatert med de historiske erfaringene som er gjort etter oktober-revolusjonen i 1917!

Videre skriver kameratene i fra Bamble:

La oss finne ut hva slags parti vi trenger. Det blir sagt at partiet spriker i alle retninger, at vi trenger noe å samle oss om. Det samlende element i vårt parti må være en felles bevissthet om vår historiske rolle som kommunistisk parti.

Synspunktene i Bamble AKP representerer forsåvidt ikke noe nytt i forhold til det som har vært diskutert og vedtatt i Telemark AKP gjennom flere år. Allerede på fylkesårsmøtet i 86 ble det vedtatt at hovedmotsigelsen i fylkespartiet sto mellom " på den ene sida å være "de gode sakers parti" og på den andre sida å være et kommunistisk parti som skal arbeide for å skape revolusjonær og kommunistisk bevissthet. Vi har forsømt det siste. Dette kommer til uttrykk i at partiet faller fra hverandre i sektorer og sektortenkning: Faglig, kvinne anti-imperialistisk, RV osv. " mine oppgaver og dine oppgaver ". I lengden vil partiet ta sin død av dette fordi vår eksistensberettigelse nettopp er at vi er det eneste revolusjonære alternativet i Norge i dag. Vi må binde partiet sammen med studier og teoretisk arbeid ".

Bamble får et slags svar i nr 4 av "Opprør" fra Organisasjonsutvalget som unngår å ta stilling til innholdet i det Bamble AKP hevder. (Dessuten blottlegger de at det er fullstendig forvirring i ledelsen når det gjelder planene for partiskolens videre arbeid.) Men hvis dere leser "Opprør" nr 6 står det et intervju med Siri J. [redacted] som viser at ledelsen har stikk motsatt syn på partiets utvikling enn det som har stått i Telemark AKP:

Det er ulike sektorer i partiet og det enkelte lag som jobber med forskjellige ting. Det er et problem, men først og fremst en styrke: Oppbruddet i virkeligheten tar mange forskjellige former. Beviset på at vi er i virkeligheten, er at disse sektorene finnes i partiet. Den nye planen er et forsøk på å utvikle en felles politisk strategi som tar hensyn til nettopp dette. (min understrekning).

Opprør spør så om det ikke er slik at sektorene står mot hverandre i AKP. Til dette svarer Siri:

- Nei, jeg synes ikke det. Ulike deler av partiet slåss for å bli en del av partiets helhetlig strategi. Kvinneopprøret har nettopp vært en kamp for at kvinnepolitikken skal være en del av AKPs helhetlig linje. På samme måte er kravet om at vi skal styrke arbeiderinnrettinga at kravet om at hele partiets arbeid skal være retta inn på arbeiderklassen - studier, kvinnepolitikken, valget, dvs. alt vi driver med.

Siri J. [redacted] er tydeligvis såre fornøyd med at bikkjeslagsmålet mellom de forskjellige sektorene fortsetter. Ledelsen i AKP mangler tydeligvis en helhetlig og overordna strategi for partiets utvikling. Vi kommer tydeligvis til å oppleve en heseblesende karusell med loddsalg og diverse kampanjer, alt underlagt spontanitetens og dagskampens blinde lov.

Siri bruker som argument at vi i virkeligheten, dvs. at alle virkelige bevegelser ute i samfunnet er representert i partiet. Ja, vi er jo ikke i uvirkeligheten. AKPer er jo aktivt samfunnsengasjerte mennesker på forskjellige felt. Noe annet hadde vært en umulig tanke. Jeg forstår ikke at dette er noe argument, men bare en selvfølgelighet. Lederen i partiet skyver problemene under teppet. Problemet er at det har foregått en atomiseringsprosess i partiet gjennom mange år. Dette har skjedd både etter region og etter arbeidsområde. Dette har trua vår eksistens som det eneste samla revolusjonære alternativet slik fylkesårsmøtene i partiet tok opp. Jeg er redd prosessen har kommet for langt i dag.

Mange partimedlemmer i Telemark har altså i mange år vært klar over den negative utviklinga i partiet - og sett at som motstøt har var det riktig å prioritere studier for å bekjempe sektoroppløsinga og det ideologiske forfallet. Sjøl har jeg tatt på meg jobben som studieleder i fylkespartiet fra 1985 for å gi mitt bidrag til å snu strømmen. Jeg har til nå hatt følelsen at partiledelsen har ønska å dra i samme retning. Men med ledelsens rettferdiggjøring av sektoroppdelinga, så finnes det ingen mulighet til å stoppe ytterligere oppløsnings-tendenser i partiet. Jo, partiet har et bra prinsipp-program og gode studie bøker, men det politiske innholdet i disse bøkene blir ikke integrert med partiets øvrige politikk. Studiene og teoretisk arbeid blir en egen sektor, et revolusjonært alibi i et reformistisk parti.

La meg ta årets valg som eksempel: Jeg ikke motstander av at det under gitte forhold kan være rett for revolusjonære å

støtte en ikke-revolusjonær enhetsfront ved valg. Men det betinger et revolusjonært parti som står på egne bein og driver sin sjølstendige propaganda. Dette har jo helt svikta i år. Jeg har gått gjennom Klassekampen i ukene før valget, og der kan dere sjøl se resultatet:

- * AKP har i sin propaganda gjennom Klassekampen vært blotta for prinsipielle argumenter omkring spørsmål om parlamentets rolle under borgerskapets diktatur.

- * AKP har gjennom Klassekampens valgdekning vært blotta for systemkritikk av kapitalisme. (KK har i valgdekninga hatt bra dekning av forskjellige sider ved kapitalismens stygge sider som rasisme, bolignød, krise i helsevesenet og DNAs omstillingspolitikk, men det er ikke det jeg snakker om her)

- * Ord som imperialism/gjeldskrise har ikke vært nevnt med et eneste ord i denne valgkampen.

- * AKP har slutta å gi visjoner om et annet samfunn. Sosialisme/kommunisme er blitt fremmedord i AKPs vokabular.

Oppsummeringsvis: Alt i denne valgkampen har foregått på det etablerte systemets premisser og har bare bekrefta hvor "demokratisk" det kapitalistiske systemet er. AKP har gjort sitt til å befeste folks parlamentariske illusjoner. Målsetninga for en brei valgfront var "å dra opprøret mot venstre". Men det motsatte har skjedd: AKP er dratt mot høyre.

Jeg synes det har vært et trist syn å se hvordan AKP har forvandla seg fra å være et revolusjonært parti til å bli en opportunistisk valgmaskin. Partiledelsen har solgt politiske prinsipper på billigsalg for å få "en kommunist på tinginget". De har lagt seg flate for samarbeidspartnerene i FMS mens de har overkjørt partiorganisasjonene lokalt. DS i Telemark har ikke hatt noen innflytelse på denne prosessen. Samtidig er sentralstyret ute av stand til å foreta en sjølransaking etter valgfiaskoen. I sin oppsummering av valget i Klassekampen 10/9 er det tydelig at kursen skal fortsette som før. Hvert valg framover vil vi oppleve en nytt halleluja-opplegg med derpå følgende kalddusjer og fordøying av stadig seigere kamelkjøtt...

I Telemark har vi - mer eller mindre mot vår vilje - ikke gjort stort annet enn å diskutere valg stolpe opp og ned fra i fjor sommer. I følge offisielle tall hadde FMS et valgkampbudskjøtt på 40 000 kroner. Dette tilsvarer ca. 80 kroner pr. stemme! I Bamble bakte de to kaker for hver stemme FMS fikk! Dette er ikke fornuftig disponering av ressurser; iallfall ikke for et parti som har programfesta at det er folket utafor de parlamentariske organene som forandrer verden. Hva om halvparten av disse kreftene og pengene f.eks. hadde gått til oppbygging av en anti-EF front i fylket? Vi burde sette søkelyset på hva vi har prioritert bort med denne ensidige satsinga på parlamentarisk arbeid.

Min konklusjon er at i dag er det nærmest en livsløgn å tru man er med i et revolusjonært og kommunistisk parti.

Ø [redacted] A [redacted]

FMS-Telemark har oppsummerings-
konferanse 11. november. Ikke alle
får innkalling og oppsummering til-
sendt personlig. DSAU oppfordrer med-
lemmer til å delta. Alle som skal
delta plikter å kontakte sin
avdelingsleder på forhånd. Medlemmer
uten avdeling kontakter DS-leder. Vi
trykker innkalling og oppsummering fra FMS-
Telemark her:

Kjære venner og sympatisører!

Ja, nå er Stortingsvalget et tilbakelagt stadium, vi kom jo ikke særlig godt ut av det resultatmessig, selv om vi her i Telemark gjorde en rimelig bra insats. Det blir derfor nødvendig å foreta en organisatorisk og politisk oppsummering av årets valgkamp, og ikke minst å få diskutert hvilke perspektiver vi skal ha for en eventuell videre satsing på Fylkeslista for Miljø/Solidaritet.

Du inviteres til en oppsummeringskonferanse, for å diskutere en mulig framtid for FMS, den finner sted på Cafe Osebro i Porsgrunn, Lørdag 11 november kl. 11.00. (formiddagen), - ta gjerne også med andre mennesker du vet kan være interessert. - Vel møtt!.

Vedlagt er en organisatorisk/politisk valgoppsummering, som bygger på kommentarer som kom fram på et møte i styringsgruppa den 25.09.89, denne er ment som et "bakgrunnsstoff" for å vise enkelte holdninger.

En ting til sist, som for oss er svært viktig; Vi mangler fortsatt endel penger, for at regnskapet etter valget skal kunne gå i balanse, vi ber derfor alle om å yte sitt bidrag til dette, beløpet kan innbetales på postgirokonto nr: 0823.03.12819.

På forhånd takk!.

Husk konferansen vår, den 11.11.89!

Med vennlig hilsen, for styringsgruppa:

[Handwritten signature]
M. [redacted]

OPPSUMERINGER AV STORTINGSVALGET 1989, KOMMENTARER OG INTRYKK:

FMS - Organisatoriske forhold:

- Samarbeidet listekandidatene imellom, har fungert bra, og vært preget av en sakelig og åpen holdning.
- Vårt organiserte politiske arbeid kom alt for sent igang, på grunn av uklarheter og motsetninger i begynnelsen av arbeidet med å få til ei fylkesliste i Telemark, det ble diskutert mest rundt personer - og lite om hvilken politikk det kunne enes om.
- Det savnes en sentralledelse som kan fungere tilfredsstillende, og som et bindeledd mellom fylkene, og som talerør i forhold til media.
- Ressurspersoner på "grassrotplan", kunne vært brukt mer aktivt, både i program-forberedelsene og i selve valgkampen, mange har brent inne med tanker og ideer - av frykt for at det skulle bli en slags politisk ubalanse.
- Stands-aksjonene har gitt en positiv respons, vi har kommet i kontakt med folk som er på politisk leting etter et nytt alternativ. Vårt politiske program, møtte mange positive kommentarer, spesielt fra skoleungdom.
- Lokallagsgruppene burde vært organisert mye tidligere, slik at flere mennesker kunne blitt med i det politiske arbeidet, og til tider var det for dårlig sammenheng mellom målsetninger gitt av møter listekandidatene imellom - og mulighetene hos lokallaga.
- Økonomiarbeidet ble undervurdert i begynnelsen, det burde på et tidligere tidspunkt vært utarbeidet en plan for hvordan inntektene skulle skaffes tilvege, samt et mer spesifisert budsjett.

FMS - Politiske forhold:

- Det politiske programet som ble vedtatt i Telemark, sammen med et eget miljøprogram, er kanskje noe av det beste som er oppnådd på landsbasis. Programet viser vilje til politisk samling om helt sentrale og vesentlige målsetninger i en rød/grønn politikk.
- Ressursene økonomisk sett, har dessverre satt visse grenser for hva vi har kunnet greid å gjennomføre på den politiske sida, med en berdre økonomi kunne vi satset mer på enkeltaksjoner og flere arrangerte pressekonferanser.
- Skolevalgene må framheves som noe av det mest positive, resultat messig i Telemark, oppnådde vi blant de beste oppslutninger for FMS i hele landet, med eks 18% på Tinnes Videregående Skole. Vi merker oss at spesielt unge jenter er interessert i FMS, noe intrykkene fra skolene kan bekrefte.
- FMS må få større politisk bredde, få politisk tilslutning i fagbevegelsen, samt komme i en politisk dialog med De Grønne og deler av SV og utbrytere fra DNA. Med en dominans, partipolitisk sett, i fra AKP og NKP, ødlegger man grunnlaget for en brei folkeallianse, og FMS blir et underbruk av disse partiene.
- Folk må få lov til å tilslutte seg FMS på fritt grunnlag, uansett partipolitisk tilhørighet, mistro og fordomer må bekjempes, folk må gies tillit som mennesker og ikke på bakgrunn av partitilhørighet Eks: at RV'ere ikke har fått politisk tillit fordi de er RV'ere.
- Kvinnesaken, og kvinners leveforhold, kom helt i bakgrunnen i årets valgkamp, det ser ut som også FMS har glemt deler av denne viktige kampen, kvinnesaken bør fokuseres mer innenfor FMS's arbeid.

BLI MED OG SETT OPPLAGSREKORD

Abonnementsutviklinga for Klassekampen har vært god i Telemark i 1989. Pr. 4.11-88 hadde vi 190 abonnenter. Målsettinga for 1989 har vært å få et gjennomsnitt på 200 betalende dagsavisabonnenter og 70 ukes. Dette klarer vi. Pr. 13.10 er antallet 231 dags.. og 95 ukes.. (Se forøvrig figurene som følger.)

Vi er nå inne i en ny kampanje, som først og fremst drives fram av Klassekampens salgsavdeling. Telemark har ei målsetting for høsten på 52 nye abonnenter. Pr. 13.10 har vi oppnådd å få 17 nye abonnenter siden kampanja starta.

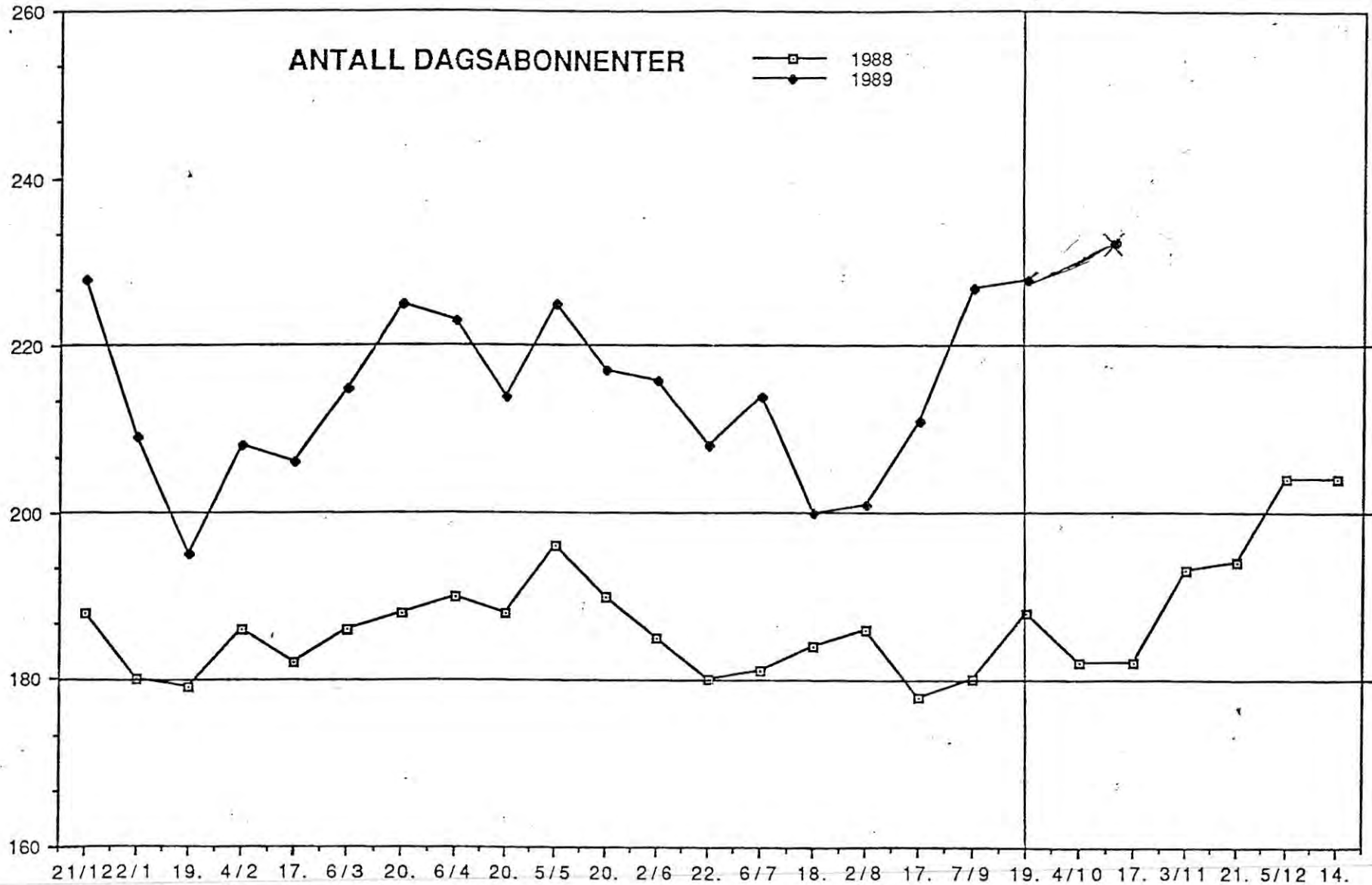
Som tidligere meldt vil vi prøve en tilpassa "Vestfold-model" med telefon-verving i Telemark i høstkampanja. Vi vil sende avisa gratis til ca. 400 personer i en uke. Etter den uka må alle disse ringes opp og tilbys abonnement i løpet av en to ukers tid. Det viktigste for oss nå, er at noen av dere kunne tenke seg å være telefonververe i 14 dager. Dvs. å bruke 3 kvelder i løpet av 14 dager i slutten av november på GRATIS telefonering. For alle som kan tenke seg å delta vil vi tilby et glimrende "ringekurs" umiddelbart før verveukene tar til.

Økonomien til Klassekampen er fremdeles skrall, men ikke katastrofal etter innsatsen bl.a. i sommer. Det ligger an til å kunne bli opplagsrekord på dagsavisa. Så bli med å gi avisa et pusterom. Det vil også bidra til at vi kan slippe så tette intervaller mellom kampanjene framover

KK-ansvarlig

TELEMARK

19/9

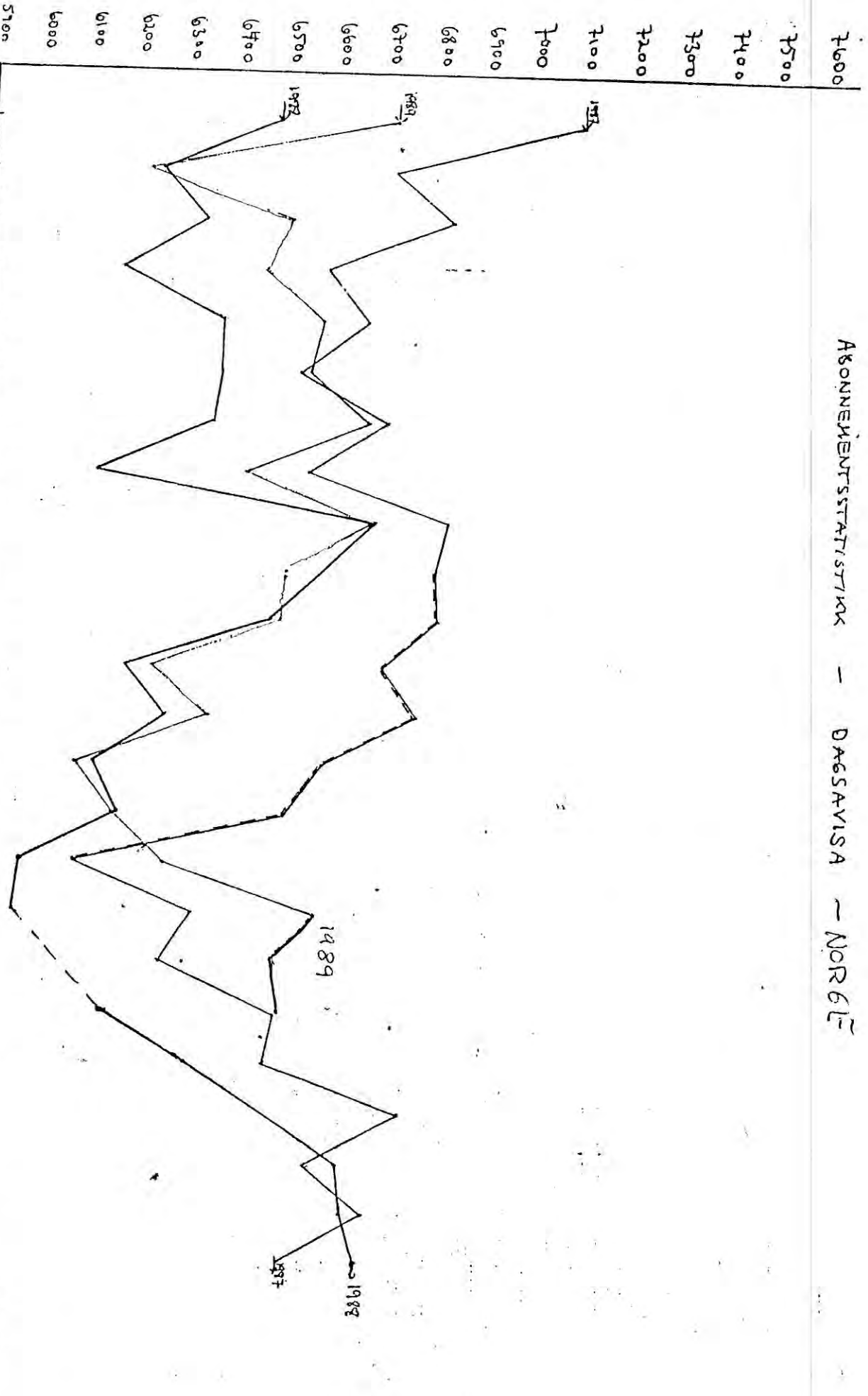

90 ukeaviser kommer i tillegg

X pr. 13.10

Abonnement:

ABONNEMENTSTATISTIK - DAGSAVISA - NORGE

Year	Subscription Count
1971	6709
1972	6715
1973	6248
1974	6395
1975	6175
1976	6379
1977	6567
1978	6516
1979	6665
1980	6336
1981	6674
1982	6501
1983	6804
1984	6166
1985	6194
1986	6272
1987	6136
1988	6507
1989	6098
1990	6333
1991	6264
1992	6198
1993	6173
1994	6716
1995	6558
1996	6679
1997	6505
1998	6337
1999	6616
2000	6687

SNITT:

AVISSTATISTIKK
FOR
KLASSEKAMPEN

13. OKT 89

	DAG	UKE	SPES
	----	----	----
OSLO	2542	990	0
ØSTFOLD	186	60	0
AKERSHUS	624	284	0
HEDMARK	154	58	0
OPPLAND	112	74	0
BUSKERUD	182	89	0
VESTFOLD	220	100	0
TELEMARK	231	95	0
AUST-AGDER	56	34	0
VEST-AGDER	104	62	0
ROGALAND	256	134	0
HORDALAND M/BERGEN)	499	269	0
SOGN OG FJORDANE	139	58	0
MØRE OG ROMSDAL	154	80	0
SØR-TRØNDELAG	520	261	0
NORD-TRØNDELAG	126	51	0
NORDLAND NORD	176	98	0
HELGELAND	110	39	0
TROMS	279	138	0
FINNMARK	121	41	0
SVALBARD	0	1	0
JAN MAYEN	0	0	0
UTLANDET	64	104	0
TOTALT	6855	3120	0
	<i>Sum / dag</i>		
	\div		
	<u>370</u>		
	<u>6465</u>		

FASEPLAN FOR VERVEPROSJEKT

Måned	Sept.	Oktober					November					Desember
Ukenr.	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	
Samle navn til ringelistene		28/10										
Mobilisere folk til å delta på prosjektet		3/11										
Oppstart-seminar for prosjektet			14/10									
Ringekurs i fylkene							4/11	11/11	eller			
Inntasting av prøve-abonnenter												
Prøve-abonnenter får KK. (i 8 dager)							18/11					
Verving på telefon								30/11				

www.akp.no (2024)